

Et Mindretal (Goos, P. G. C. Jensen, Pagh, Sehested) finder det ubilligt, at Kirkebylærerens Vederlag for de ham som saadan paahvilende Forretninger nedsættes, fordi en Del af disse Forretninger gaar over til Ringeren, fra 50 til 20 Kr. De Forretninger, Kirkebylæreren som saadan vedblivende skal varetage, ere ikke for højt vederlagte med 50 Kr. og ere sikkert for lavt vederlagte med 20 Kr. Mindretallet foreslaar derfor ved Ændring Nr. 3 a.—d. at lade udgaa af § 7, 4de—6te Stykke, hvad der har den omtalte Nedsættelse for Øje.

Udvalget tiltræder, at Lovforslagets § 8 under Ltr. a. og b. fastsætter, at den Begunstigelse ved Tjenestealdersberegningen, som ligger i, at Konstitution og Timelærervirksomhed medregnes, kun finder Anvendelse, naar denne Lærervirksomhed umiddelbart har ført til fast Ansættelse ved samme Kommunes Skolevæsen. Men da det er et omtvistet Spørgsmaal, om ikke Loven af 24. Marts 1899 § 23 giver Hjemmel for Medregning af saadan Lærervirksomhed, i alt Fald for Timelærernes Vedkommende, i større Omfang, end den nu foreslaaede Regel vil give, bør der tages det Hensyn hertil, at der ikke ved den ny Regel betages nogen en Ret, som kan findes begrundet ved en under den ældre Lovs Herredømme udført Lærervirksomhed. Hertil er der ogsaa i det foreliggende Forslag taget Hensyn ved Slutningspunktummet i § 8 Ltr. b. Udvalget, med Undtagelse af et enkelt Medlem (Gundesen), finder imidlertid, at Forbeholdet er for begrænset. Enhver under den ældre Lov udført Lærervirksomhed bør formentlig bevare den Ret, som maatte findes knyttet til den efter denne ældre Lov, derfor ikke blot, naar saadan Lærervirksomhed, før den ny Lov er efterfulgt af fast Ansættelse, men ogsaa, naar saadan Ansættelse først finder Sted, efter at den ny Lov er traadt i Kraft, og ikke blot Timelærervirksomhed, men ogsaa Konstitution. Det vedkommer ikke Sagen, om det er mere eller mindre sand-

synligt, at Loven af 24. Marts 1899 vil findes at hjemle Virksomheden en saadan videregaaende Ret. Derom træffer Loven ingen Afgørelse. Ændringsforslaget Nr. 4 gaar blot ud paa at give Forbeholdet den Rækkevidde, som det efter almindelige Grundsætninger om Forholdet mellem ældre og nyere Love rettelig bør have. At omvendt enhver Lærervirksomhed af den ommeldte Art, som udføres, efter at den ny Lov er traadt i Kraft, kun medregnes paa den Maade, som den ny Lov hjemler, er en Selvfølge.

Til § 10 foreslaar Udvalget en Ændring, Nr. 5, til Paragraffens sidste Stykke. Hensigten er, at Forretningsgangen mellem Lærerraadene og Skolekommissionen ikke skal besværliggøres ud over det nødvendige. Det bør være muligt at afgøre mange, mindre betydelige Sager uden skriftlige Erklæringer. Saadanne bør kun kræves, naar Sagen skal forelægges for Kommunalbestyrelsen eller overordnede Skolemyndigheder.

Et *Medlem af Udvalget* (Pagh) stiller Forslag om en Ændring (Nr. 6) til Lovforslagets § 12. Dette Medlem finder, at den Bestemmelse i Skolelovens § 33, hvorefter det der omhandlede Tilskud til Friskoler udelukkende forbeholdes Friskoler paa Landet, er uretfærdig mod Købstæderne, i hvilke der ogsaa findes Friskoler af samme Art. Denne Ubillighed søges afhjulpen ved Ændringsforslaget. Da dette Forslag berører et principielt Punkt i Lov af 24. Marts 1899 § 33 og saaledes gaar udenfor den Ramme, inden for hvilken man er enig om at holde Bestemmelserne i dette Lovforslag, have de øvrige Medlemmer af Udvalget ikke kunnet slutte sig til det.

Det foreliggende Lovforslag har givet Anledning til en Række Andragender og andre Henvendelser til Udvalget. Ved Udvalgets Forhandlinger om Lovforslaget og dets enkelte Bestemmelser ere disse Henvendelser medtagne under Overvejelserne.